

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-4442 סגיב נ' אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ

לפני כבוד השופטת חנה קלוגמן

התובע: אורי סגיב, ת.ז. xxxxxxxxxx

נגד

הנתבעת: אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ, ח.פ. 511747768

פסק דין

עניינה של תביעה קטנה זו, דרישת התובע לפיצוי מהנתבעת, לאחר שהאחרונה שלחה לתובע הודעות, המהוות דברי פרסומת, ללא הסכמתו ובניגוד להוראות חוק התקשורת והחוק להגנת הפרטיות. הנתבעת טענה שמיד לאחר שהתבקשה להסיר את התובע מרשימת התפוצה עשתה זאת, והתנצלה על כי כנראה מתוך טעות ההסרה לא בוצעה בפועל.

הצדדים:

התובע, עו"ד במקצועו, אדם פרטי שביקש להסיר אותו מרשימת התפוצה של הנתבעת, משהדבר לא נעשה הגיש תביעה קטנה זו (להלן: "התובע").

הנתבעת, הינה חברה מסחרית המנהלת חנויות אופטיקה ומשקפיים, והיא זו ששלחה הודעות לתובע, למרות שביקש להסירו מרשימת התפוצה (להלן: "הנתבעת").

תמצית טענות הצדדים:

תמצית טענות התובע:

לטענת התובע, מיום 11.7.16 הוא מקבל מסרונים למכשיר הסמארטפון שלו שמהותם, דברי פרסומת. לטענתו הוא לא נתן הסכמתו לקבלת הודעות מייל או מסרונים (להלן: "ההודעות"), אך למרות זאת אלו נשלחו אליו גם לאחר שביקש במפורש להסירו מרשימת התפוצה, לאחר ששלח הודעת "הסר".

לטענת התובע, התנהלות הנתבעת מנוגדת להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" או "חוק התקשורת"). הנתבעת שלחה לתובע הודעות בעלי אופי פרסומי ללא שקיבלה את הסכמתו וזאת בניגוד לסעיף 30א(ב) לחוק.

בנסיבות אלו, ובהתאם להוראות סעיף 30א(1) לחוק, מבקש התובע לחייב את הנתבעת בתשלום פיצויים שאינם תלויים בנזק, עד לסכום של 1,000 ₪ להודעה. בהתאם לסעיף 30א(3) לחוק לא יתחשב בית המשפט בגובה הנזק שנגרם לתובע עקב הפרה זו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-4442 סגיב נ' אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ

במקרה הנדון נשלחו לתובע 4 מסרונים ו-17 הודעות דואר אלקטרוני, כך שהחוק הופר על ידי הנתבעת 21 פעמים, אשר בגינן מבקש התובע פיצוי בסך 21,000 ₪.

התובע הדגיש, כי הגיש את התביעה במטרה "לתת כתף למאבק נגד המטרד הציבורי של המאה ה-21" (עמוד 1 לכתב התביעה). על בית המשפט, בבואו לשקול את גובה הפיצוי המתאים, להביא להרתעת המפרסמים מחד, ועידוד התובעים הפוטנציאליים מאידך.

תמצית טענות הנתבעת:

לטענת הנתבעת, היא קיבלה את פרטיו של התובע לאחר שרכש אצלה משקפי ראייה. התובע מילא את הפרטים מרצונו בטופס סטנדרטי שמקבל כל לקוח. התובע יכול היה שלא למלא פרטים אלו. לטענת הנתבעת, התובע הוכנס לרשימת התפוצה של הלקוחות, שאיננה דווקא למטרות פרסומת.

לטענת הנתבעת, היא לא קיבלה את הודעת ההסרה הראשונה ששלח התובע ורק ביום 22.11.17 נודע לה בעקבות מייל ששלח התובע, על כי ביקש להסירו מרשימת התפוצה עוד לפני שנה וחצי. לטענתה, התובע הוסר מרשימת התפוצה בעקבות המייל ששלח. לטענת הנתבעת, אין לה עניין בלקוחות שאינם מרוצים ואינם מעוניינים לקבל הודעות. עוד ציינה הנתבעת כי חלק מההודעות הינן יעוץ מקצועי וברכות ואינן מיועדות "למכור".

הנתבעת הוסיפה וטענה שהתובע יכול היה להכניס אותה לקובץ דואר זבל שלו במחשב ועל ידי כך לחסום את המשך קבלת ההודעות, אך הוא לא עשה זאת, וייתכן והסיבה היא שרצה להמשיך מחד לראות את ההודעות שיש בהם גם יעוץ מקצועי, ומאידך לצבור הודעות לצורך הגשת תביעה.

דיון והכרעה:

בדיון שהתקיים בפניי העידו התובע ונציג הנתבעת, מר עזרא ברובל, וחזרו על האמור בכתבי טענותיהם. בדיון התברר שגם לאחר הגשת כתב התביעה המשיכה הנתבעת לשלוח עוד שמונה הודעות לתובע. נציג הנתבעת טען שהוא "המום" ממידע זה שמסר לו התובע, שכן הוא באופן אישי דאג לתת הוראה למחוק את התובע מרשימת התפוצה. הוא חזר וטען בדיון שיבדוק את העניין וידאג שהמחיקה תבוצע. התובע חזר וטען שהוא קיבל כבר 29 הודעות בלי שנתן הסכמה להיכלל ברשימת התפוצה של הנתבעת.

מכתבי הטענות והדיון שהתקיים בפניי עולה, שהנתבעת קיבלה את הפרטים של התובע, כאשר מילא טופס בעת שרכש אצלה זוג משקפיים. הנתבעת אכן שלחה לתובע הודעות מייל ומסרונים כלקוח. אני מקבלת את עדות התובע, כי שלח הודעת הסרה, אך הנתבעת לא הסירה אותו מרשימת התפוצה. יחד

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-4442 סגיב נ' אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ

עם זאת, התרשמתי, מעדות נציג הנתבעת, כי אי ההסרה נבעה מטעות. הנציג חזר והבטיח שידאג להסרת התובע מרשימת התפוצה ויוודא שהדבר יבוצע.

הפן הנורמטיבי:

הוראות החוק הרלוונטיות לענייננו מצויות בסעיף 30 לחוק התקשורת. בסעיף 30א(א) נקבע מהו דבר פרסומת בזו הלשון:
30א. (א) בסעיף זה –

"דבר פרסומת" – כל אחד מאלה:

- (1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;
- (2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;
- (3) מסר שאינו דבר פרסומת כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנמען להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו; הוראות פסקה זו לא יחולו על מסר כאמור מאת המדינה ומוסדותיה, מסר כאמור שתכליתו העברת מידע ששלח גוף הצלה כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, לשם מילוי תפקידו, או מסר כאמור מאת גוף אחר שקבע השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ורשאי השר לקבוע כאמור סוגים שונים של מסרים לגופים שונים שקבע;

"הודעה אלקטרונית" – מסר בזק מקודד המועבר ברשת האינטרנט אל נמען או קבוצה של נמענים, וניתן לשמירה ולאחזור בדרך ממוחשבת;

"הודעת מסר קצר" – מסר בזק הכולל כתב, לרבות אותות או סימנים, או מסר בזק הכולל חוזי או שמע, ומועבר באמצעות רשת בזק ציבורית אל ציוד קצה של נמען או קבוצה של נמענים;

(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה. "

לעניין גובה הפיצוי קובע סעיף 30א(י) לחוק התקשורת, כך:

(י) (1) שוגר דבר פרסומת ביוזמת בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-4442 סגיב נ' אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ

שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;

(2) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, רשאי בית המשפט להתחשב בכך שאותו מפרסם הורשע, בשל אותו מעשה, בעבירה לפי סעיף קטן (1);

(3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

(ג) היקף ההפרה;

(4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של הנמען לפיצויים לפי סעיף קטן (ט) או לכל סעד אחר, בשל אותה הפרה;

(5) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביודעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; לעניין זה, לא תהיה למפרסם הגנה במקרים המפורטים להלן:

(א) שיגור דבר הפרסומת נעשה לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב מאת הנמען כאמור בסעיף קטן (ד);

(ב) המפרסם שיגר בעבר דבר פרסומת לנמען בניגוד להוראות סעיף זה, אף אם לא ביודעין;

כך גם הפסיקה עסקה רבות בנושא זה, ולעניינו יפים הדברים הבאים שנאמרו ע"י כב' השופט חבקין

במסגרת ת"ק (ת"א) 44069-09-14 עמית זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ :

"אמת המידה לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין שיגור דבר פרסומת באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת התוותה בשני פסקי דין שניתנו בבית המשפט העליון – רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ [פורסם בנבו] (27.7.2014) (דן יחיד); רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי [פורסם בנבו] (4.8.2014) (מותב שלושה). בעניין חזני קבע בית המשפט העליון כי בבואו לקבוע את סכום הפיצוי כאמור, על בית המשפט לשים לנגד עיניו את תכליות החוק: אכיפה, הרתעה יעילה ועידוד הגשת תובענות מצד אחד; ולהקפיד שהפיצוי יהיה מידתי ולא מעבר לנדרש לשם השגת אותן תכליות מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות המפרסם באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך יש לשקול שני סוגי שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני אם לאו); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד), וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). בית המשפט הדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שניתן לפסוק (לא ניתן לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים האמורים. הודגם כי אפשר

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-4442 סגיב נ' אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ

שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא מעבר לכך. סוג שני של שיקולים שנדרש בית המשפט לשקול עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו. נקבע כי יש לפסוק שכר טרחה והוצאות בסכום שבמכלול יהפוך את הגשתה לכדאית. כך למשל אף שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע לכל היותר בפיצוי של 1,000 ש"ח, ניתן לפסוק בגינה שכר טרחה והוצאות העולים על סכום זה כדי שיהיה כדאי להגישה, ובלבד שהסכום הכולל שנפסק יהיה סביר ומידתי בשים לב לשיקולים המנחים את בית המשפט בפסיקת שכר טרחה והוצאות משפט (עניין חזני, פסקה 10). השופט (כתארו אז) רובינשטיין הדגיש בעניין חזני כי לבית המשפט יש שיקול דעת לקבוע את סכום הפיצוי בהתאם למכלול נסיבות העניין." (הדגשה שלי- ח.ק.).

מן הכלל אל הפרט:

בהתאם להוראות החוק ועקרונות הפסיקה אני קובעת כדלקמן:

במקרה הנדון התובע צורף לרשימת התפוצה של הנתבעת לאחר שרכש מוצר בחנות המנוהלת על ידה. בעת רכישת המוצר הוא מילא טופס בו מסר פרטים בנוגע לכתובת המייל שלו ומספר הטלפון הנייד שלו. דהיינו מסירת הפרטים הראשונה הייתה מרצון. התובע לא היה חייב למלא פרטים אלו. אין מחלוקת על כי בסופו של דבר התובע קיבל 29 הודעות, למרות שכבר ביקש להסירו מרשימת התפוצה מיד עם קבלת ההודעות הראשונות.

אמנם אני מקבלת את עדות נציג הנתבעת שאי הסרתו של התובע מרשימת התפוצה נבעה מטעות, אך מדובר בטעות חוזרת, שכן הטעות הראשונה הייתה לאחר קבלת הודעת ההסרה הראשונה, טעות נוספת הייתה לאחר קבלת המייל מיום 22.11.17, והטעות השלישית לאחר קבלת כתב התביעה. דהיינו, קיים כשל במערך הבדיקה שעורכת הנתבעת להסרת נמענים מרשימת התפוצה.

בנסיבות אלו, קיבל התובע עד הגשת התביעה 21 הודעות, ולאחר הגשת התביעה עוד 8 הודעות נוספות. אני אמנם מקבלת את עדות הנתבעת שהדבר נעשה בטעות, ואין בכוונתה להשאיר ברשימת התפוצה לקוחות שאינם מעוניינים בכך, אך עליה לוודא בצורה טובה יותר שפעולה ההסרה מתבצעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-4442 סגיב נ' אופטיק סנטר (ורובל) בע"מ

בהתאם להוראות החוק והפסיקה, הרי שסכום הפיצויים אמור לגרום מחד, הרתעה יעילה כנגד המפרסמים, ומאידך לעודד תובעים להגשת תביעות לצורך השרשת הוראות החוק ומניעת ההטרדה הנגרמת לנמענים. יחד עם זאת, על הפיצוי להיות מידתי, כאשר יש להתחשב בין היתר בקיומה של התנצלות כנה של השולחת, וכן התחייבות להסרת הנמען מרשימת התפוצה. במקרה הנדון הייתה התנצלות כנה והבטחה לוודא, כי ההסרה תבוצע.

אין לי ספק, כי מטרת ההרתעה בתיק זה הושגה, ולמעשה סכום הפיצויים בא להבטיח שהנתבעת תוודא כי מנגנון ההסרה שלה פועל כראוי. כמו כן, יש בסכום זה משום הכרה בפועלו של התובע למיגור ותיקון דרכי משלוח ההודעות והסרתם. מצאתי לנכון, כי סכום הפיצוי הנאות הינו סך של 5,000 ₪ בגין כל הפרסומים.

סוף דבר:

לאור האמור לעיל, תשלם הנתבעת לתובע סך של 5,000 ₪ בתוספת סך של 250 ₪ הוצאות בגין הליך זה.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום, כ"ה אב תשע"ח, 06 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

חנה קלוגמן, שופטת